

PETROSÉNY és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és VEGYES TARTALMU HETILAP. — MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A lap előfizetési ára:			Felelős szerkesztő:	Laptulajdonos:	A lap szellemi részét illető közlemények a „Petrosény és Vidéke” szerkesztőségéhez; az előfizetések pedig a kiadóhivatalhoz czimzendők. — Hirdetések, valamint nyilttéri közlemények mérsékelt áron számíttatnak.
Negyedévre	1 frt	Egészévre	4 frt	ZÁDORY KÁROLY.	
Félévre	2 „	Egyes szám ára	10 kr.	FIGULI ANTAL.	

A magyar nyelv érdekében.

Temesvári gimnazista koromban, midőn ott első alkalommal színházba mentem, megbotránkoztam azon, hogy a színpad előfüggönyén arany betűkkel ez volt írva: „Nyelvében él a nemzet” s mégis németül adták elő: „Die goldene Spinne”-t.

Ez az alkotmány visszaállítása (majd restitutiót irtam) idejében történt, midőn rojtos szárú, sarkantyús magyar csizmában, darutollas pörge kalapban s attilában jártunk. A magyar nemzeti ruhát nemzetközi (kozmpolitikusra akartam írni) viselet váltotta fel, de a magyar nyelv óriási hódítást tett azóta. A színház függönyéről eltűnt a magyar felirat; de a színpadon zengzetes nyelvünkön hirdeti a szavaló és énekművészet, hogy e vérrel szerzett szép hazában: „Árpád hős magzatai felvirágoznak.” És Istennek hála, majd mindenütt így van széles e hazában.

Ninesen a világon türelmesebb nemzet a magyarnál. Tiszteletben tartja honpolgárainak nemzetiségét, vallását, viseletét s nyelvét. Természetes, hogy ott, ahol az államhatalomnak kell megnyilatkoznia a nemzeti nyelv, mint az állam-

egység kifejezőjének érvényesülését meg kell követelni.

Midőn a magyar nyelv, ős Buda királyi várától le az utolsó községhezáig mindenütt érvényesül, elérkezettnek látta a vallás- és közoktatásügyi miniszter az időt arra nézve, hogy az idegen szók használata nyelvünkől kiküszöböltessék s ez okból Wlassics dr. vallás- és közoktatásügyi miniszter a következő nyagfontosságú leiratot intézte a magyar tudományos akadémiához:

Minden ország akadémiaja kiváló gondot fordít, szótári munkássága által is, a nemzet nyelvének művelésére és fejlesztésére. Az Académie Française egyedüli feladata a francia nyelv szótárának folytonos tökéletesítése.

A m. t. akadémia elismerésre méltó munkásságot fejtett ki ez irányban is. Időnkint, amint a korlátolt anyagi viszonyok engedték, közreboesájtotta még a harminczas években a magyar nyelv zsebszótárát s a tájszótárt, huzamos szünet után a magyar nyelv nagy szótárát s a legutóbbi években a nyelvtörténeti szótárt és a tájszótár új kiadását.

A szótári munkáságnak azonban folytonosnak kell lennie, valamint folytonosnak a történelmi, régészeti és természettudományi kutatásnak, amelyeket az állam állandó évi segélyben részesít.

Ez okból nagyon óhajtanónak vélem a m. tud. akadémia nyelvtudományi osztálya kebelében egy állandó szótári bizottság felállítását, melynek főadata lenne az irodalmi nyelv fejlődésének éber megfigyelése s irányzása, a mutatkozó szükségletek pótlása s a magyar nyelv szótárának folytonos tökéletesítése.

Ha e nézetemben a m. tud. akadémia is osztozik, hajlandó vagyok a fentjelzett szótári munkálkodás állandóságának biztosítására a legközelebbi országos költségvetés tárgyalásakor a törvényhozástól évenkénti 2000, azaz kettő ezer frt államsegélyt kérni s már a jelen évben is tárazám teherre kiutalványozni; még pedig az utóbbi összeget egy általánosan érzett s napról napra érezhetőbb szükség pótlására.

Már az országgyűlési tárgyalások alatt is felszólalása tárgya volt a nyelvünkben mindinkább elharapódzó s közhasználatban megmaradó idegen szók és kifejezések kiküszöbölésének szüksége, természetesen nem értve ide a tudományos műnyelv szavait és kifejezéseit.

Évégből legezélszerűbbnek tartanám, ha a m. tud. akadémia nyelvtudományi osztálya minél előbb egy oly kisebbfajta szótárt állítana össze és boesátana közre, amelyben a leginkább lábrakapott idegen szók és idegenszerű kifejezések jó magyar egyértékessé lennének feltüntetve. E szótárnak a gyorsan dolgozó hírlapirodalom is, melynek egyes

„PETROSÉNY és VIDÉKE” TÁRCZÁJA.

Tuba Lidi.

Batóéknál muzsikászó járja,
Tuba Lidi — Barna Józsi párja.
Tuba Lidi vármegyei szépség,
Körülöttük lakodalmas népség.

„Enyém vagy már üdvöm, boldogságom;
Adj egy csókot drága gyöngyvirágom,
Minden csókod menyországgal ér fel:
Csókolhatsz már nem egyszer, se kétszer.”

„Tuba Lidi vármegyei szépség,
Légy az enyém!” Jaj be sokszor kérték.
Nem hallgatott az igazi szóra
S most a falu népe mind ki szólja.

„Adj egy csókot, ne hagyd magad kérni,
Mert különben magam adok, így ni!”
Tuba Lidi szeme könybe lábad,
Szívét nyomja keserű búját.

„Édes Lidim, én aranyos lányom,

Bánat nyomja a szívedet, látom,
Szép orezádat halovány pir festi!”
... Barna Józsi érzelmeit festi.

„Édes szülém, öreg Bató Gábor,
Nem bántódom, megmondtam már százszor!”
„Mért ragyog hát ez a köny szemedbe?!”
„Édes szülém jutott az eszembe.”

Ne bántódjál én aranyos lányom,
Viszont látod fenn a menyországon,
Engem rendelt helyettük az Isten!”
„Adj egy csókot Tuba Lidi lelkem.”

— — Batóéknál muzsika-szó járja.
„Kocczéintsunk hát s igyunk egyet rája!”
„Józsi fiam, hallgass a jó szóra,
Elég lesz már, térj meg nyugovóra!”

„Húzd rá cigány, húzd vonó-törésig,
Ami mulik, azért el nem késik!”
Janesi cigány egyre jobban húzza,
Szár az fának az életét nyázza.

— — — Eloszik a lakodalmas népség!
„Légy te boldog, vármegyei szépség!”

Tuba Lidi szeme könyben ázik,
Szíve éget, gyöngye teste fázik.

Tuba Lidi szép selyem ruhája,
Nem elég az üdvre boldogságra,
Tiszta lelkét igaz Isten látja:
Született a boldogtalanságra.

Batóéknál Lidi czifra lánya,
Mért hallgattál czifra szó virágra?!

Barna Józsi nem szeret hűn téged,
Borban leli csak az üdvösséget.
... Janesi cigány egyre húzza jobban,
Tuba Lidi szíve nagyot dobban...
Barna Józsi iszik, mulat egyre,
Nem látja, hogy sírnak körülötte.

„Tuba Lidi, vármegyei szépség,
Légy az enyém!” Jaj, be sokszor kérték.
Nem hallgatott az igazi szóra,
Elkísérték örök nyugovóra.

Dr. Pog.

Az őszi és téli divatáruk megérkeztek s legdusabb választékban kaphatók

WEISZ REZSŐ

férfi s női készruha és kelme; fehérnemű, szövött és rövidáru kereskedésében.

Főüzlet: PETROSÉNY Barcsay-féle ház — Fióközlet: Petrosény Guld J. ház — Lupény Salamon-féle ház.

szók és kifejezések általános elterjesztésében oly nagy szerepe van, különösen jó hasznát vehetné.

Természetes, hogy a m. kir. tud. akadémia eleget fog tenni a felhívásnak.

Minden állam nagy súlyt helyez a nyelv kérdése, a nemzeti nyelv művelésére. A magyar nyelv elég gazdag. A művelt nyelvek egyikében sincsen olyan kevés idegen szó használatban, mint a magyarban, illetőleg mi vagyunk legkevésbé utalva az idegen szók használatára; mégis úgy beszédben, mint írásban sokszor használjuk az idegen szokat, még akkor is, ha van megfelelő kifejezésünk. Ezeknek a mellőzését ezéozza a minister intézkedése.

A német nyelv — például — nem nélkülözheti az idegen szokat. Nagyon sok fogalomra nincsen eredeti szava. De magyarul lehet írni s beszélni anélkül, hogy idegen szokat használjunk. Vannak oly idegen szók, melyek — mondhatni — már annyira beleolvadtak a magyar nyelvbe, hogy szinte eredetieknek tartjuk. Ezekről nehéz volna elszoknunk. De sokszor indokolatlanul, mintegy keresve vegyítünk a beszédbe, vagy írásba oly idegen kifejezéseket, melyekre van helyesen alkalmazható magyar szavunk. Ezek kiküszöbölése a miniszter törekvése, melyet minden magyar elismeréssel üdvözlök.

„Nyelvében él a nemzet.“ Oly igazság ez, mely bizonyításra nem szorul és nekünk itt a magyar nemzet öröhlény ezt szemünk előtt lebegő s követendő figyelemzésnek kell tekintenünk. S hogy nyelvünkől az idegen szók kiküszöböltesse, az is nagy fontosságu, nagy horderejű kérdés. És a fenkölt szellemű minister kezdeményezését bizonyára siker követendi.

UJDONSÁGOK.

— **A petrosényi r. kath. plebánia** ügyeinek ideiglenes vezetésével s az egyház érdekeinek képviselésével gr. Majláth püspök Székely Károly, hasonmínóságban itt már közbeesülés és bizalomnak örvendő működött lelkeszt bízta meg azon időtartamra, még Weber Béla főesperes plebános szembajna jobbra fordul. Az orvosok ugyanis feltétlenül biznak abban, hogy Petrosény egyik alapvetője az itteni katolikus hitélet megteremtője a nevezett főesperes-plebános vissza fogja nyerni látását s ezzel munkaképességét. Adja Isten.

— **Hymen.** Szenttamási Szalánczy Elemér lupényi jegyző s m. kir. anyakönyvvezető f. hó 24-én tartja esküvőjét Horn Mariska kisasszonnyal az aradi anyakönyvvezetői hivatalnál. Szerenését kívánunk a kötetendő frigyhez.

— **Tűzriadalom.** Gerbert Guidó gyógyszerész háza fedélzete a kőményben támadt tüztől kigyuladt f. hó 21-én délután 1 órakor. Szerenésére az ott dolgozott ácsok és az ideje korán odaérkezett tűzoltók eloltották a tüzet. A háztető csekély rongálásától eltekintve, kár nincsen.

Herman Adolf petrosényi lakos kocsija f. hó 21-én délután üres hordókat szállított a vasútra. Lovai, melyeket lapunk már egy ízben megénekelte, állítólag egy gyermektől megijedtek s megfékezhetlenül száguldván neki mentek egy távirda oszlopnak. Az oszlop ketté tört a kocsi egy halálos felemlek között akaratlanul tett ugrással a közeli árok sarának köszönheti könnyű sérüléseit. Herman ur pedig állítólag örvend, hogy közbiztonsági szempontból is híressé vált paripái az összetört szekérrel s az üres hordók maradványaival hazataláltak.

— **Huszonhárom tizes.** Nemzeti eszöndesünk utóbbi időben már a fellegekkel kaczéradó határszéli hegyek öleiben is talál termékeny talajra. Lupény sem maradhatott e tekintetben hátra, szóljon hát róla a nóta. Egy négylábnakat lebunkozó, egy Dárvu-féle kétlábnakat kábító és egy hosszimértékeket kezelő mükedvelőből álló társaság mulatott a pász, czupász, vízi, nix-vízi, és blind akkord jainak andalító visszhangjai mellett a Don Juan-féle vendéglő egyik dísztermében. A vége a ferblinek az lett, hogy a folyó ügyeket kezelő, abbéli bánatában, hogy a már eljátszott idegen pénzi képező 23 tizes a négylábnakat bunkozó szerencsefiéknél elvesztve látta; egy családias támadást rendezett ellene. Ő, felesége és gyermekei addig fojtogatták a szerencsefit míg az elhagy 23 tizes bosszúból nagy kinok között ugyan, darabokra tépte, de használható állapotban még sem adta oda. Méteres úr érezve a sáfrány illatot, nagyokat véve a lába közé, már a messze távolban méregetett.

— **A Petrosényi Önkéntes Tűzoltó Egylet** a fontosabbméleti dolgok részbeni elsajátítása után az esteli előadásokat egy időre beszüntette s már f. hó 20-án délután megkezdődtek a gyakorlati előadások; a feckendő fel- és le szerelése iskolailag, útemekben, valamint a rendgyakorlatok alapelemei vétettek elő. Sajnosan tapasztaltatott azonban, hogy az érdekeltek mégis csak azt akarják, hogy a pontosan megjelenő 15—20 önkéntes besorozás után köteles tűzoltókkal egészítsessék ki. Az eddigi lágymeléségen segitendő az intező közegek részéről e tárgyban illetékes helyen a lépések állítólag meg is tétettek.

— **A törvényhatósági utadó** összeírásai s kivétési listrom f. hó 20-ától november hó 4-ik napjáig a község házában közszemlére kitétetvén az érdekeltek által megtekinthető és a megadotatásra vonatkozólag az érdekeltek fel-szólalhatnak.

— **A kuruzslás áldozata.** Berki Kálmán, a mi régi jó öreg primásunk, Samu bácsi fia, valami kuruzsló tanácsára rézgálicz (kékko) oldattal gyógyította a torkát s öblögetés alkalmával az erős oldatot lenyelte és iszonyu kinok között meghalt.

— **Perdöntő kutya.** Ha a esengetés be nem volna szüntetve, azt lehetne az idő jelzésére mondani, hogy harmadik esengetéskor hirtelen kinyílik a Szászvárosból induló személyvonat egyik második osztályú kupéjának ajtaja s azon egy közép kora elegánsan öltözött ur ugrik be s udvariasan üdvözlő a bent ülő hölgyet, ki ül-ejét becézgette.

Kérem ez női szakasz, mondá a hölgy némi ingerültséggel.

Nem tehetek róla nagysád, de a vonat indulásakor érkezvén, alig volt annyi időm, hogy a legközelebb ért kupéba beugorhassak. Külömben én Palotay Félix vagyok s boesánat, tot kérek az alkalmatlankodásért.

Az urhölgy udvarias fejbólintással jelezte, hogy az úgy sem változtatható helyzetbe bele van nyugodva.

Palotay Felix ur elhelyezkedik a hölgy-gyel szemközt s némi köhécselés, izgatott fészkelődés után az ilyenkor már szokásos: hová méltóztatik utazni? honnan tetszik jönni? stb. megszólítással erőlködik a társalgást megkezdzeni.

A hölgy röviden s ridegen válaszolt.

Az ur áttért más témára s dicsérte a gyönyörű őszi idő járását.

A nő könyvet vett elő s olvasott.

— Mit méltóztatik olvasni?

— Könyvet.

— Mi a címe?

— Tessék elolvasni. És átadta a könyvet.

Palotay ur látván, hogy szép utitársnője nem akaródzik vele társalgásba boesájtkozni, ingerülten lekupja börendjét, abból egy szép faragású kiszívott tajt pipát vesz ki, megtölti jó verpelőit s rétháti keverékkel és hatalmas füst gomolyokat ereget.

A hölgy ingerülten boesájtja le az ablakot, de az ur annál sürűbb füst fellegeket kavartat a szűk korlátok közé szorított levegőben.

— Én nem vagyok a pipafüsthöz szokva — szolt ingerülten a hölgy.

— En meg igen.

— De megtehetné, hogy ne rontsa el a levegőt itt azzal a fojtó füsttel.

— Ha volna kellemesebb szórakozásom.

— Ön udvariatlan.

— Nagysád meg kegyetlen.

A következő pillanatban röptült ki a szép tajt-pipa az ablakon.

Palotay ur felugrik s a hölgy becézett mopszliját ki dobja ugyan ott.

— Hallja uram, ön egy lelketlen vadállat! Mért dobta ki az én okos, hűséges kutyámat?

— Mert kegyed az én legdrágább ereklémet, ezer éves pipámat dobta ki.

Ez alatt a vonat, lassabb és vontatottabb zakatással berobogott a Piski pályaudvarba s szép esendesen megállt.

A hölgy rohan a két esendőrhöz, kik feltűzött szuronyos puskával járkáltak a perronon.

— Hallják esendőr urak! Tartóztassák le azt a szörnyeteget, aki gyilkolt, akinek bűnös kezéhez egy borzasztó kegyetlenséggel megölt lény ártatlan vére tapad.

A esendőrök és az összecsoportosult sokaság irtózza hallják a szörnyű vádat.

Palotay Félix elmondja, hogy tulajdonképpen, neki van panasza, mert az a komisz borzas kutya mit ér az ő őseitől öröklött gond-üzőjéhez képest.

— De hát az Istenért! Miről van itt szó? Kérdé az őrjárat vezető esendőr.

— Ó nagysága kidobta a pipámat a kupé ablakán, én pedig az ül-ejét dobtam ki viszonzásul.

— Igen, de az én drága kutyácskám?

— Hát az én drága pipácskám?

— Boesánat tisztelt peres felek — mondá az őrjárat vezető esendőr — ez az ügy nem képezi beavatkozásunk tárgyát.

— De én követelem, hogy élve, vagy halva az én kitűnően dreszszírozott, nagyszerűen apportírozó jószágos Bódogomat ez az ur, ez a gyilkos előteremtse.

— Nem is tudtam, hogy a druzsámat volt szereném a kupé ablakán kilebbezni.

Kérem, ne sértesse a boldogultnak emlékét.

E pillanatban a ezivakodó felek között terem a kupéból kidobott kutya, szájában tartva az ugyanonnan kidobott tajt-pipát.

Felek kibékültek.

Czirkusz. Dimitriusz G. H. igazgatása alatt egy jól szervezett lovartársulat szórakoztatja a vásártéren közönségünket. A fődött lovarda helyiség gázzal van világítva, a társulatnak saját zenekara van s az ügyes produkciók megérdemlik a közönség pártolását, amely eddig igen kis mértékben nyilvánult.

CSARNOK.

„E pur si mouve!”

Méltóztassanak elhinni, hogy nekem soha az életben nem jutott volna az eszembe, hogy én ennek a sárgaböcznek a viselt dolgaival foglalkozzam. Nem szeretek más dolgaival törődni, elég nekem a magamé s ha holmi szerencsétlen golyóbisnak úgy tetszik, hogy a nagy mindenségben helytelenkedjék, csak rajta, forogjon, a míg bele szédül.

„Mindenki seperjen a maga háza előtt,” így kívánja a tisztesség és én ezt meg is tartottam volna szentül, ha abban az időben, a midőn a föld, daczára, hogy rajta voltam már, még nem forgott velem, egy áldott, jóra való páter professorom nem lett volna Ujlakon. Olyan volt, mint a hájfalat a szó való és nem valódi értelmében egyaránt. Kitiűnő ember volt; tudott az, ismert az mindent: „Járt legyen bár égen, földön, két vagy négy lábón.” S mi mint jó tanulókhöz illik, versenyeztünk melyik érti meg jobban. Haladtunk is szépen mindaddig, míg hihető dolgokkal állott elő. Egyszer azonban olyat talált mondani... Hanem hát nem jó előre mindent kifecsegni, várjuk meg a sorját. Elég az ahoz, hogy egész nyimbusát elvezítette.

Személyét leírni nem merem, nem azért, mintha félnék tőle, a világért sem; hanem azért, mert nem találnám el a főbb vonásokat és így előre láthatólag akadna egy másik, a ki kérdőre vonna érte. Már pedig ha valakit valatőra fognak, annak ha török, ha szakad felelni kell. En pedig a feleselgetésnek nem vagyok barátja, punctum! Elég az ahoz, hogy mindig jó lábón álltam vele, későnösen szerettük egymást... De hát semmi sem tart örökké, mindennek van legalább is egy vége. A viszont szeretés sem tartott sokáig, pedig legyenek meggyőződve, nem én voltam az oka.

Hanem kezdjük elől. Sokszor hallottam, hogy rossz könyvek olvasása megmetélyezi az olvasó lelkét. Hát biz ez igaznak bizonyult. Nem tudom honnan került elő az én páter professorom is valami régi penészes, kutya-bőrbe kötött könyvet; nézegette, forgatta, Galileizett jobbra-balra, míg egyszer csak egy szép tavaszi délután beállt az iskolába, s midőn holmi nyomós érvekkel sikerült neki a megkívántó csendet megteremtetni, elő áll nekünk, hogy: „Kedves fiaim forog a föld.”

Na gyilkos teremtette, mi következik ebből?! Jó nem, az bizonyos, ezt velem együtt igen sokan hitték.

Daczára megrökönyödésünknek a páter professor ur nem jött ki flegmájából, sőt ujlaga állította, hogy bizony „forog a föld!” Igen mással, de velem nem hitheti el. Vajjon mi lehetne, hogy ilyenfélet diskurál, nem tud más egyébről beszélni, hiszen ha csakugyan forog vele, legalább ne mondaná, tagadná el!

En már akkori eszemmel beláttam, hogy ilyesmit erősíteni nem válik senkinek sem dicőségére, sőt ellenkezőleg, ha még úgy forogna is valakivel a föld, minden kitelhető módon tiltakozni kellene ellene. Szeretném én azt a józan gondolkodású embert látni, a ki jó néven venné, ha a szemébe vágják: Ime ezzel forog a föld! Hiába no, az én professo-

rom nem így tett. Elég esendesen viselte magát egy darabig. Bizonyosan a hatást várta; benem az a gondolat ébredt fel, hogy talán már nem forog a föld; hanem mikor azon kezdte, hogy figyeljetelek ide, befogom nektek bizonyítani,” hangosan elkaczagtam magam, mert szentül hittem, hogy csak hamisodik. Nézetem azonban csakhamar más irányba tereltetett, s engedve ezen kényszer helyzetnek, be kellett látnom, hogy csalódtam. De utóvégre tévedni, emberi dolog; megtörtént az már mással is.

Egy-két köhintés és gallérgazítás után hallottuk, hogy Galilei született valami görbe tornyú városban (nevét térszűke miatt kihagyom, különben az ugy sem változtat a dolog kime-netelén.) Elég az hozzá, hogy született, élt. Elég az hozzá, hogy született és élt. Ezen utóbbi stadiumában egy alkalommal — nem tudni mily körülmények között — rájött, hogy a föld forog vele... Mindenfelől összeszedett érvekkel — a tanuló ifjuság nem kis botrán-kozására — kezdte bizonyítani, hogy neki igaza van. A mint később tudomásomra jutott, sok-féle módon igyekeztek állításától eldesgetni, talán holmi meghalással is keesgették, de hát „E pur si mouve!” ki tehet róla, ha valaki mokaes!

Jól kellett érvelnie, hogy az én profes-sorom is magiának vallotta elvét, s bennünket is lehető szép móddal iparkodott capacitálni e napnál is világosabb tény elismerésére. De hát édes lstenem mit csináljunk, ha velünk nem forog, tehetünk mi arról? Könnyű neki Galileire s a mi fő saját tapasztalataira hivatkozni, mert hát akivel forog az csak nem tagadhatja el, ez igen természetes, de nekünk szegény tanu-lóknak nem lehetett még alkalmunk azt tapasztal-ni, hogy a föld velünk is forogjon, ne csak mással; így tehát az is természetes, hogy bizony nem hittük el, legalább én nem!

Hiába emlegettett gyorsan robogó vasúti kocsiakat, melyeknek ablakaiból kinézve szántó-földek, telegraf-rudak, baktérházak, hegyek, völgyek, fák repülnek el mellettünk, s mindez csak látszat, az pedig csal!

Épen ilyen csalódás a napnak felke-lése és lenyugvása, a mit ti láttok, mert a föld forog körülötte.

Hát a hold körül is forog a föld? kérdem magamtól, hiszen azt is épen úgy lát-juk keringeni, tehát akkor a hold is áll...

Sehogyssem lehetett elgázodni ebben a chaosban!

Már hogy is lehetne, midőn egyszer azt mondják, hogy Kopernikussal, máskor meg Galileivel forgott legelőször a föld s elfelejtik, hogy volt az előtt még egy szegény, jámbor istenfelő ember, a kivel (a biblia szerint is) legelőször forgott! Miért veszik el tőle az érde-met? Hát szegény Noé mit vétett? Svindli van a dologban. Nem lehet igaz, nem bizony, hi-szen már ha a józan észre apellál valaki, belát-hatja, hogy az ereszt alatt álló és esővízzel telt kádból éjjel, midőn felfordulunk, okvetlen ki kellene ömleni a víznek — sugtam oda dia-dallal a pajtásomnak.

— Mit sugdosódl te?

— Semmit, kérem alásan.

— Semmit nem lehet sugni! kívánom, követelem parancsolom mond meg azonnal, mit pumogtál?

Mi türes-tagadás, meg kellett mondanom, hogy megkérdeztem Petítől: Megnézte-e a szarka-fiókat?

— Mit, tavasszal szarkafiókat? Hát te lóvá akarsz engem tenni? Jer ki!

Szervusz világ, nekem befellegzett...

— Peti fiam, ha nem akarsz úgy járn, mint ez a... (nem is tudom mit mondott, jót nem, az bizonyos, mert igen sok volt,) hát meg fogod mondani.

Eleget forgóldtam, eleget intettem... de ha haszontalan — saját jól megfontolt érdekében mégis elarult.

Ha mindent kifecsegett volna is, nem nagy bajt okozott volna vele, csak az a... Noé... az a Noé... Nem gondolhatom, hogy lehet egyszerre úgy megharagudni?! — Ezután de mi-nek nyujtsam tovább. Rosszul esik még rá is gondolni; a páter professor a társadalmi szo-kásokkal teljesen ellenkező, „homlok-egyenest” módon helyet foglaltatott velem egy a terem

közepére tett széken... ez mind megjárta volna, hanem azután inasához illő módon hozzá-fogott a ruhaporoláshoz. Hatig még csak el-számláltam, tovább nem lehetett. Kíváncsiak megtudni, hogy vajjon miért?

Mert — — — forog a föld!

Vigh N.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

B. J. urnak Budapest. A kedves elbeszé-lést mult számunkban közöltük. A szíves érdeklődést köszönve kérjük becses dolgozatait jövőre is — „Az apa szíve.” A kezdet nehézségeinek nyomai észrevehetők rajta. A tárgy annyira ismert, hogy csak vonzó előadás kölönözhet annak érdeket. A tehetség elvitáztatlan jelei jogot adnak a felfezésre, hogy jobb is kerül onnan. Némi esiszolással sorra keritjük.



VASUTI MENETREND.

Petrosényből indul

Piski felé: éjjel 12⁰¹, regg. 6¹⁰, d. e. 11²⁵, d. u. 5²⁵.

Piskire érkezik: regg. 4²⁵, d. e. 10³³, d. u. 3²⁴ este 8⁴⁵.

Piskiről indul

Arad—Budapest felé: d. u. 4¹⁰, este 10³⁵, este 5⁰⁷, este 6⁰⁵, csak Aradig regg. 6¹⁰

Tövis felé: d. e. 11¹¹, regg. 5⁴⁶, este 10¹⁸*, este 9²⁴.

V.-Hunyad felé: regg. 4⁵⁰, d. e. 10²⁵, d. u. 3¹⁰ este 8³⁴.

Petrosényből indul

Lupény felé: regg. 5¹⁴, d. u. 4⁰⁴, d. e. 10²⁰.

Petrosénybe érkezik.

Piski felől: regg. 4³⁰, 9este 0⁵, d. u. 3⁴⁰ d. e. 9⁵⁵.

Lupény felől: este 8⁴⁰, d. e. 9¹⁵, d. u. 4⁵⁴.

A *-gal jelöltek gyorsvonatok.

Vendéglő bérbeadás.

Hunyadvármegye Petrosény község-ben a „**Barcsay**”-féle nagyvendéglő és szálloda, mely magában foglal teljesen bebutorozott 8 vendégszobát, két étkező és egy nagy tánctermet és több mellékhe-lyiséget, — előnyös feltételek mellet **f. évi november hó 1-től**

→ bérbe kiadó. ←

A bérlemény tárgyát képező helyiségben van **180 rendes tagot számláló „Polgári Olvaskör”** díszes helyisége, valamint az **Ipartestület** tanásterme és irodája.

Bővebb felvilágosítást ad Petrosényben

WÄGNER GYULA.

Nyilttér.)

Állandóan a fő és székvárosba költözvén, számos ismerősöm és jó barátimtól — kik emléküket feledhetlenné s itteni tartózkodásomat oly kellemessé tették — az idő rövidsége miatt ez uton bucsuzhatom, kérve őket, hogy tartsanak meg szíves jó emlékükből.

Lukács József,
okl. b. mérnök.

9845./97. sz.

Árverési hirdetemény.

Alulírott bírói kiküldött az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhiré teszi, hogy a hátszegi kir. járás-bíróság 1897. évi 7135. plg. számú végzése következtében Dr. Török Gyula ügyvéd által képviselt Ehrentreu és Fuchs testvérek cégé javára Bretyán Miklós ellen 200 frt s jár. er. foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt házi butorból álló ingóságok 445 frt becsár kitüntetésével nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a hátszegi kir. járás-bírósnak 7135. plg. számú végzése folytán 200 frt tőke követelés, ennek 1897. évi június hó 2. napjától járó 6% kama-

*) E rovat alatt közlöttékért nem vállal felelősséget a szerk.

taí és eddig összesen 27 frt 65 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig Hátszegen Bretyán Miklós végrehajtást szenvedő lakásán leendő eszközésére 1897. évi október hó 27. napjának d. e. 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §. értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérők becsárón alul is elfognak adatni.

Kelt Hátszegen, 1897. október 8-án.

Máthé József, jb. írnok.

830.
897. szám.

Árverési hirdeteményi.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhiré teszi, hogy a hátszegi kir. járásbíróság 1897. évi 7145. számú végzése következtében Dr. Nagy Ignác ügyvéd által képviselt Forster János javára gr. Teleky Árpád ellen 316 frt s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 360 forintba becsült, egy bivaly és lovakból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a hátszegi kir. bíróságnak 7965./1897. számú végzése folytán 36 frt tőkekövetelés, ennek 1897. évi január hó 23. napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 23 frt 40 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig Náláczon végrehajtást szenvedő lakásán leendő eszközésére 1897. évi november hó 10 napjának d. e. 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett

ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérők becsárón alól is el fognak adatni.

Kelt Hátszegen, 1897. október 17.

Gyertyánffy,
kir. bírósági végrehajtó.

2678./1897. k.ig. sz.

Pályázati hirdetemény.

Lupény község székhelylyel rendszerezített III. oszt. erdőőri állás üresedésben jövén, annak választás útján betöltése végett pályázat hirdettetik ki.

Ezen erdőőri állással egyekötött javadalmazás évi 300 frt.

Pályázni kívánók az erdőtörvény 17. §-ában előírt minősítvényt igazolni tartoznak.

A választás Lupényben a községi irodában folyó évi november hó 1-én d. e. 9 órakor fog megtartatni; a pályázati kérvények is ezen határidőig beadandók Lupény község előljárásihoz ezimezve.

Vulkán, 1897. évi október hó 19-én.

Matyasovszky József,
közjegyző.

LEVÉLPAPIROK ÉS BORITÉKOK. ELJEGYZÉSI KÁRTYÁK.

HIRDETMÉNY.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy

könyvnyomdám és könyvkötészetemet

a legfokozottabb igényeknek megfelelőleg berendeztem s mindennemű nyomtatványt s könyvkötői munkát gyorsan, kifogástalanul és a legjutányosabb áron elkészítek.

A nyomdától teljesen elkülönített

könyv-, papir-, író- és rajzszer-

kereskedésben kaphatók és megrendelhetők: iskolai tankönyvek, törvénykönyvek, mindennemű szép-irodalmi- és szakművek, továbbá hangjegyek, szóval ezen üzlet körébe tartozó minden áruk.

Az eddigi pártolást méltánylandó, mindent elkövettem, hogy ugy nyomdám, mint könyv- s papir-kereskedésem és könyvkötészetem a n. é. közönség igényét kielégítse.

Maradok kiváló tisztelettel

FIGULI ANTAL.



Egy megfelelő kora s képességű jó fiut üzletembe tanonczul azonnal felveszek.



FESTÉSZETI ANYAGOK ÉS ESZKÖZÖK. PAPIR DÍSZÁRUK.

Nyomatott Figuli Antal gyorssajtóján.